

Datum van
inontvangstneming

:

13/06/2018

Zaak C-265/18

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

17 april 2018

Verwijzende rechter:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litouwen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

11 april 2018

Appellant (verwerende partij in eerste aanleg):

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Verweerster (verzoekende partij in eerste aanleg):

■■■■ ■■■■

[omissis] [zaak nr.]

**LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS (HOOGSTE
BESTUURSRECHTER VAN LITOUWEN)**

BESLISSING

11 april 2018

Vilnius

De kamer van de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (hoogste bestuursrechter van Litouwen) (samenstelling van de kamer)

heeft zich ter zitting in het kader van de schriftelijke beroepsprocedure gebogen over de bestuursrechtelijke zaak betreffende het beroep van verweerster, de Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (nationale belastingdirectie bij het ministerie van Financiën van de Republiek Litouwen) tegen de uitspraak van de Vilniaus apygardos administracinis teismas (bestuursrechter in eerste aanleg Vilnius, Litouwen) van 30 september 2016 in de bestuursrechtelijke zaak betreffende het verzoek van verweerster, de Valstybinė

mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos, tegen verzoekster, ██████████ ██████████ – waarbij de Vilniaus apskrities valstybinė mokesčių inspekcija (belastinginspectie van het district Vilnius) een belanghebbende partij is – tot nietigverklaring van een besluit.

De kamer

heeft het volgende vastgesteld:

I.

- 1 Verweerster, de Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (hierna: „verweerster” of „nationale belastingdirectie”) heeft een verzoek in rechte ingediend tot nietigverklaring van besluit nr. S-96 (7-40/2016) van de Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (commissie voor fiscale geschillen bij de regering van de Republiek Litouwen; hierna: „commissie voor fiscale geschillen”) van 9 mei 2016 en tot bevestiging van besluit nr. 68-21 van de nationale belastingdirectie van 2 februari 2016.
- 2 In haar verweerschrift heeft verzoekster, ██████████ ██████████ verzocht het verzoek ongegrond te verklaren.
- 3 In zijn reactie op het verzoek heeft de belanghebbende derde, de Vilniaus apskrities valstybinė mokesčių inspekcija (hierna: „belastinginspectie van het district Vilnius”), verklaard dat zij de conclusies in het verzoek van de nationale belastingdirectie steunt en verzocht om de toewijzing van het verzoek.

II.

- 4 Bij uitspraak van 30 september 2016 heeft de Vilniaus apygardos administracinis teismas het beroep van verweerster verworpen. De rechter heeft geoordeeld dat de commissie voor fiscale geschillen in het bestreden besluit de bepalingen van het nationale recht correct heeft toegepast en terecht het besluit van verweerster nietig heeft verklaard en de klacht van verzoekster voor een nieuwe behandeling terug heeft verwezen naar de centrale belastingautoriteit.

III.

- 5 De nationale belastingdirectie heeft daarop beroep ingesteld waarbij werd verzocht om vernietiging van de uitspraak in eerste aanleg en om een nieuwe uitspraak tot nietigverklaring van besluit nr. S-96 (7-40/2016) van de commissie voor fiscale geschillen van 9 mei 2016 [**Or. 2**], en tot bevestiging van besluit nr. 68-21 van de nationale belastingdirectie van 2 februari 2016.
- 6 Verzoekster, ██████████ ██████████ heeft geconcludeerd tot verwerping van het beroep van verweerster.

- [REDACTED]
- 7 In zijn memorie van antwoord op het beroep heeft de belanghebbende derde, de belastinginspectie van het district Vilnius, verklaard de conclusies in het beroep van verweerster te ondersteunen en verzocht om de toewijzing van het beroep.

De kamer

merkt het volgende op:

IV.

- 8 In de onderhavige zaak rijst een vraag over de uitlegging en de toepassing van het Unierecht en daarom moet het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna ook: „het Hof”) om een prejudiciële beslissing worden verzocht [*omissis*].

Toepasselijke bepalingen van het nationale recht en van het Unierecht

- 9 In artikel 4, lid 1, punt 1, van de Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymas (Litouwse wet inzake de belasting over de toegevoegde waarde; hierna: „btw-wet”) (zoals gewijzigd bij wet nr. X-932 van 28 november 2006) is bepaald: „Als levering van goederen wordt onder meer beschouwd, de overdracht van goederen aan een andere persoon waarbij diegene of een derde volgens de voorwaarden van de handeling de macht verkrijgt om als een eigenaar over die goederen te beschikken [...]”
- 10 Artikel 71, lid 1, van de btw-wet ([zoals gewijzigd bij] wet nr. XI-518 van 3 december 2009) bepaalt: „De verplichting om zich voor btw-doeleinden te registreren en btw te berekenen en te voldoen ten gunste van de begroting, berust bij belastingplichtigen die in het binnenland goederen leveren [...]. Een persoon die verplicht is zich voor btw-doeleinden te registreren, moet een verzoek tot inschrijving in het btw-register indienen.”
- 11 In artikel 71, lid 2, van de btw-wet (zoals gewijzigd bij wet nr. XI-1817 van 20 december 2011) is bepaald: „In afwijking van lid 1 van [artikel 71 van de btw-wet] is een belastingplichtige van de Republiek Litouwen niet verplicht om overeenkomstig deze wet een verzoek tot inschrijving in het btw-register in te dienen en btw te berekenen en te voldoen ten gunste van de begroting over geleverde goederen [...] en/of verrichte diensten, wanneer het totale jaarlijkse bedrag van de tegenprestaties voor in het kader van economische activiteiten in het binnenland geleverde goederen en/of verrichte diensten in de laatste twaalf maanden niet hoger is dan 155 000 LTL [(ongeveer 44 891 EUR)]. De btw moet worden berekend vanaf de maand waarin dit plafond wordt overschreden. De btw wordt niet berekend over geleverde goederen en verrichte diensten op voorwaarde dat de tegenprestatie daarvoor het gespecificeerde bedrag van 155 000 LTL niet heeft overschreden. [...]” Het niet-indienen van een verzoek tot inschrijving in het btw-register ontslaat een belastingplichtige niet van de verplichting om btw te berekenen over de door hem geleverde goederen en/of verrichte diensten

[artikel 71, lid 4, van de btw-wet (zoals gewijzigd bij wet nr. IX-1960 van 15 januari 2004)].

- 12 In artikel 92, lid 1, van de btw-wet (zoals gewijzigd bij wet nr. XI-1817 van 20 december 2011) is bepaald: „Een belastingplichtige die overeenkomstig artikel 71 van deze wet verplicht was een verzoek tot inschrijving in het btw-register in te dienen [...], maar dit heeft nagelaten, moet, met inachtneming van de procedure van dit artikel, btw berekenen en ten gunste van de begroting voldoen over de goederen en diensten ten aanzien waarvan hij overeenkomstig de bepalingen van [de btw-wet] als btw-plichtige gehouden zou zijn btw te berekenen en te voldoen. Het btw-bedrag dat voor de geleverde goederen en/of verrichte diensten verschuldigd is, wordt berekend aan de hand van de volgende formule: ([...] over geleverde goederen en verrichte diensten waarvan de tegenprestatie het in artikel 71, lid 2, van deze wet gespecificeerde bedrag van 155 000 LTL niet heeft overschreden, wordt geen btw berekend, maar wanneer het gespecificeerde plafond wordt overschreden, wordt btw berekend over alle geleverde goederen en/of verrichte diensten die voor een hoger bedrag zijn geleverd/verricht dan het gespecificeerde plafond): het verschuldigde btw-bedrag = tegenprestatie*R/(100 %+R), waarbij: R overeenstemt met het btw-tarief (%) dat in deze wet voor die goederen en/of diensten is vastgesteld; en * een vermenigvuldigingsteken is.”
- 13 De btw-wet strekt onder meer tot uitvoering van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (hierna ook: „btw-richtlijn”).
- 14 Artikel 272, lid 1, onder d), van de btw-richtlijn luidt: „De lidstaten kunnen de volgende belastingplichtigen van bepaalde verplichtingen of van alle verplichtingen bedoeld in de hoofdstukken 2 tot en met 6 ontheffen:

[Or. 3] [...] de belastingplichtigen die in aanmerking komen voor de in de artikelen 282 tot en met 292 vervatte vrijstellingsregeling voor kleine ondernemingen”.
- 15 Artikel 287, lid 11, van de btw-richtlijn bepaalt: „De lidstaten die na 1 januari 1978 [tot de Europese Unie] zijn toegetreden, kunnen een vrijstelling van belasting toekennen aan belastingplichtigen met een jaarlijkse omzet die ten hoogste gelijk is aan de tegenwaarde in de nationale munteenheid van de volgende bedragen tegen de op de dag van hun toetreding geldende omrekeningskoers: [...] Litouwen: EUR 29 000;”. Opgemerkt zij dat dit bedrag voorlopig tot 45 000 EUR is verhoogd bij uitvoeringsbesluit 2011/335/EU van 30 mei 2011 waarbij de Republiek Litouwen wordt gemachtigd een maatregel toe te passen die afwijkt van artikel 287 van richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde.
- 16 De in artikel 287 van de btw-richtlijn gespecificeerde omzet wordt onder meer gevormd door het bedrag van de goederenleveringen, de btw niet inbegrepen, voor

■■■■■

zover de goederenleveringen belast zijn (artikel 288, lid 1, van de btw-richtlijn). Dat bedrag (van de goederenlevering) omvat alles wat de leverancier of dienstverrichter als tegenprestatie verkrijgt of moet verkrijgen van de zijde van de afnemer (artikel 73 van de btw-richtlijn). De belastingplichtigen voor wie vrijstelling van belasting geldt, hebben geen recht op aftrek van btw en mogen de btw evenmin op hun facturen vermelden (artikel 289 van de btw-richtlijn).

Relevante feiten en voorwerp van het geschil

- 17 In de onderhavige zaak staat vast dat verzoekster samen met een andere natuurlijke persoon (een mede-eigenaar) in het kader van een verkoopovereenkomst van 10 februari 2011 een perceel landbouwgrond van 0,3558 ha heeft gekocht. Op 4 juli 2011 heeft verzoekster een bouwvergunning verkregen en op 9 augustus 2011 heeft zij op het aangekochte perceel grond een woning en twee gebouwen voor plattelandstoerisme geregistreerd.
- 18 Op 28 december 2012 heeft verzoekster samen met de mede-eigenaar de woning met daarbij een gedeelte van het perceel grond verkocht voor 450 000 LTL (ongeveer 130 329 EUR). Meer in het bijzonder heeft verzoekster op 28 december 2012 op grond van een overeenkomst betreffende de verkoop van een perceel grond met een gebouw en houdende de regels inzake het gebruik van het perceel grond (hierna: „betwiste handeling”) zelf een gedeelte van het perceel grond voor 112 000 LTL (ongeveer 32 437 EUR) en een gedeelte van de woning op dat perceel grond voor 150 000 LTL (ongeveer 43 443 EUR) verkocht.
- 19 De belastinginspectie van het district Vilnius heeft voor de periode 2012-2013 gecontroleerd of verzoekster de btw juist had berekend en voldaan. Nadat de plaatselijke belastingautoriteit had vastgesteld dat voornoemde onroerendgoedtransacties niet eenmalig of willekeurig waren en gedurende een langere periode afzonderlijk zijn verricht, heeft zij bij controleverslag nr. (4.65)-FR0680-581 van 13 augustus 2015 en bij besluit nr. (4.65)-FR0682-674 van 23 oktober 2015 houdende goedkeuring van het controleverslag geoordeeld dat verzoekster een economische activiteit uitoefende in de zin van de btw-wet. De belastinginspectie van het district Vilnius heeft derhalve vastgesteld dat verzoekster op grond van de toepasselijke bepalingen van de btw-wet 45 558 LTL (ongeveer 13 195 EUR) aan btw moest aangeven en berekenen over de inkomsten ten belope van 262 500 LTL (ongeveer 76 025 EUR) die zij had ontvangen uit de betwiste handeling $((150\,000\text{ LTL} + 112\,500\text{ LTL}) \times 21\% \text{ btw}/121)$. Nadat de belastingautoriteit had vastgesteld dat de voorbelasting voor de bouwwerkzaamheden aan de woning 21 000 LTL (ongeveer 6 082 EUR) bedroeg, heeft zij tevens bepaald dat verzoekster 45 558 LTL (ongeveer 13 195 EUR) aan btw over de betwiste handeling en een btw-aftrek van 21 000 LTL (ongeveer 6 082 EUR) moest aangeven en de verschuldigde btw moest berekenen op 24 558 LTL (7 112 EUR). Bijgevolg was verzoekster voor het jaar 2012-2013 (voor de betwiste handeling en één latere levering) volgens de berekeningen een bijkomend bedrag van 21 915,55 EUR aan btw verschuldigd, vermeerderd met vertragingsrente ten bedrage van 5 034 EUR en een btw-boete van 2 192 EUR.

- 20 Verzoekster heeft tegen dat besluit van de plaatselijke belastingautoriteit een klacht ingediend bij verweerster (de centrale belastingautoriteit) die bij besluit nr. 68-21 van 2 februari 2016 de door de belastinginspectie van het district Vilnius berekende belasting en de bijbehorende bedragen heeft bevestigd.
- 21 Aangezien zij het niet eens was met dat besluit van de centrale belastingautoriteit, heeft verzoekster een verzoek ingediend bij de commissie voor fiscale geschillen, die besluit nr. 68-21 van verweerster van 2 februari 2016 nietig heeft verklaard en de klacht van verzoekster voor een nieuwe behandeling naar de centrale belastingautoriteit heeft terugverwezen bij besluit nr. S-96(7-40/2016) van 9 mei 2016, dat in deze zaak wordt betwist.
- 22 De commissie voor fiscale geschillen was van mening dat verzoekster in het kader van de betwiste handeling twee goederen heeft verkocht, te weten 1) een gedeelte van het perceel grond en 2) een gedeelte van de woning, en heeft bijgevolg geoordeeld dat de belastingautoriteit de in het kader van deze handeling verkochte onroerende goederen ten onrechte heeft aangemerkt als **[Or. 4]** één goed in de zin van artikel 92, lid 1, van de btw-wet. Volgens de commissie voor fiscale geschillen was de verschuldigde btw naar nationaal recht gekoppeld aan geleverde goederen waarvan de prijs het plafond van 155 000 LTL overschreed, terwijl verzoekster in het kader van de betwiste handeling twee goederen heeft verkocht (een gedeelte van het perceel grond en een gedeelte van de woning), zodat het voornoemde plafond (155 000 LTL) werd overschreden door de verkoop van slechts een van deze goederen. Bijgevolg moet het berekende bijkomende verschuldigde btw-bedrag worden gecorrigeerd door het te berekenen op basis van de voor het verkochte goed ontvangen tegenprestatie die het in de btw-wet vastgestelde plafond van 155 000 LTL heeft overschreden.
- 23 Verweerster heeft tegen dit besluit van de commissie voor fiscale geschillen beroep ingesteld bij de Vilniaus apygardos administracinis teismas en heeft daarbij onder meer aangevoerd dat verzoekster door de betwiste handeling één levering van goederen heeft verricht, aangezien de goederen in dat geval niet los van elkaar konden worden geleverd, onderling verbonden waren en economisch gezien één geheel vormden.
- 24 Daar de Vilniaus apygardos administracinis teismas het beroep van de verweerster heeft verworpen en het besluit van de commissie voor fiscale geschillen heeft bevestigd, heeft de centrale belastingautoriteit beroep ingesteld bij de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas.
- 25 De kamer wijst er in het bijzonder op dat, in tegenstelling tot hetgeen de belastingautoriteit stelt, punt 2 van het dictum van het arrest van het Hof van 8 juni 2000 in de zaak Breitsohl (C-400/98, EU:C:2000:304) niet aldus mag worden opgevat dat het op zichzelf bevestigt dat de levering van een bouwwerk en van het bijbehorende perceel grond onlosmakelijk verbonden is, dat wil zeggen dat dit de levering van een enkel goed vormt. Zoals blijkt uit de punten 43 tot en met 56 van dat arrest van het Hof, houdt de door verweerster aangevoerde

[REDACTED]

beoordeling van de rechterlijke autoriteit van de Europese Unie immers (uitsluitend) verband met de uitoefening van de in [artikel 12, lid 1, onder a), van de btw-richtlijn] vastgestelde discretionaire bevoegdheid van de lidstaten om bepaalde leveringen al dan niet te belasten, en niet met de algemene beoordeling van leveringen van de aan de orde zijnde aard (inhoud); de verplichting van verzoekster om belasting te betalen houdt geen verband met de omstandigheden van artikel 12 van de btw-richtlijn.

- 26 Bovendien moet worden opgemerkt dat volgens nationaal recht de levering van een bouwwerk (een gebouw) als bedoeld in artikel 14 van de btw-richtlijn ook mogelijk is zonder overdracht van het eigendomsrecht op het bijbehorende perceel grond [*omissis*]. In de onderhavige zaak is de levering van de betrokken goederen – een gedeelte van het perceel grond en een gedeelte van de woning daarop – in één verkoopovereenkomst geformaliseerd, maar zijn de onroerende goederen in die verkoopovereenkomst afzonderlijk aangemerkt en zijn ook de verkoopprijzen ervan van elkaar gescheiden (afzonderlijk aangegeven).
- 27 De onderhavige zaak heeft dus betrekking op een situatie waarin door middel van de betwiste handeling in wezen twee goederen zijn geleverd (een gedeelte van de woning en een gedeelte van het perceel grond); verzoekster heeft de koper geen factuur uitgereikt en de levering van deze goederen is geformaliseerd in een (civielrechtelijke) verkoopovereenkomst.

Uitlegging van de artikelen 282 tot en met 292 van de btw-richtlijn

- 28 De zaak werpt in wezen de vraag op hoe de in artikel 282 van de btw-richtlijn voorziene vrijstelling van belasting moet worden uitgelegd in omstandigheden als die in de onderhavige zaak, waarin twee goederen door middel van dezelfde handeling worden geleverd, maar het in artikel 287 van de richtlijn vastgestelde jaarlijkse omzetplafond (volume van de activiteiten) alleen wordt overschreden door de levering van een van deze goederen; de vraag luidt dus of de belastingplichtige in een dergelijk geval verplicht is om onder meer de btw te berekenen en te voldoen over het volledige bedrag van de handeling (over het bedrag van de levering van beide goederen) dan wel slechts over het gedeelte van de transactie dat het voornoemde plafond overschrijdt (over het bedrag van de levering van een van de goederen).
- 29 Met betrekking tot deze vraag moet allereerst worden opgemerkt dat het in artikel 282 van de btw-richtlijn erkende recht van de lidstaten om een bijzondere regeling toe te passen op kleine ondernemingen een uitzondering vormt op de normale regels van die richtlijn. De regeling van de artikelen 282 tot en met 292 van de btw-richtlijn mag derhalve enkel worden toegepast voor zover dit ter verwezenlijking van de doelstelling van de richtlijn noodzakelijk is, terwijl de vrijstelling zelf strikt moet worden uitgelegd (zie naar analogie arrest van het Hof van 28 september 2006 in de zaak Commissie/Oostenrijk (C-128/05, EU:C:2006:612, punt 22). Wat de bovenstaande vraag betreft, lijdt het ook geen

twijfel dat de bepalingen van de Uniewetgeving die voorzien in de betrokken vrijstelling in alle lidstaten op dezelfde manier moeten worden uitgelegd.

- 30 Bij de beoordeling van de artikelen 282 tot en met 292 van de btw-richtlijn moet worden opgemerkt dat in de btw-richtlijn niet uitdrukkelijk is bepaald vanaf welk tijdstip belastingplichtigen die de betrokken regeling toepassen, onder meer moeten beginnen btw te berekenen en voldoen. In dit verband moet echter **[Or. 5]** op artikel 289 van de btw-richtlijn worden gewezen, dat bepaalt dat belastingplichtigen voor wie vrijstelling van belasting geldt, geen recht op aftrek van btw overeenkomstig de artikelen 167 tot en met 171 en de artikelen 173 tot en met 177 hebben en de btw evenmin op hun facturen mogen vermelden. Bijgevolg moet worden aangenomen dat, ten eerste, deze verplichting van de belastingplichtige ontstaat op het tijdstip van die goederenlevering en/of dienstverrichting, hetgeen, wanneer het bedrag ervan in de omzet is begrepen overeenkomstig artikel 288 van de btw-richtlijn, tot gevolg heeft dat de in artikel 287 van deze richtlijn vastgestelde bedragen worden overschreden, en, ten tweede, de belastingplichtige niet verplicht is om onder meer btw te berekenen en te voldoen over leveringen die vóór die levering zijn verricht, zonder dat zij het in artikel 287 van de btw-richtlijn vastgestelde plafond overschrijden wat het totale bedrag betreft. De onderhavige beoordeling geeft echter geen duidelijk antwoord op de vraag die in punt 28 van deze beslissing wordt gesteld.
- 31 Enerzijds blijkt onder meer uit de bewoordingen van artikel 288, lid 1, van de btw-richtlijn dat „het bedrag van de goederenleveringen” die de in artikel 287 bedoelde omzet vormen, specifiek verwijst naar het totale bedrag van de desbetreffende levering, ongeacht het aantal goederen waaruit die levering bestaat. Deze analyse, waarbij onder meer rekening is gehouden met de regels in punt 29 van deze beslissing, is mogelijk ook gebaseerd op het eigenlijke doel van de regeling van de artikelen 282 tot en met 292 van de btw-richtlijn, namelijk om door middel van dit vrijstellingsmechanisme enkel kleine ondernemingen te steunen (arrest van het Hof van 26 oktober 2010 in de zaak Schmelz, C-97/09, EU:C:2010:632, punt 70). Bij het aangaan van een handeling kan de belastingplichtige immers gewoonlijk reeds beoordelen of de tegenprestatie die hij ontvangt (of moet ontvangen) voor die handeling (een goederenlevering en/of dienstverrichting) ertoe zal leiden dat het in artikel 287 van de btw-richtlijn vastgestelde jaarlijkse omzetplafond wordt overschreden; de belastingplichtige weet dus, zelfs voordat hij de desbetreffende goederenlevering verricht, of zijn activiteit, als geheel beoordeeld, objectief het volume van de activiteiten van een kleine onderneming zal overschrijden.
- 32 In de context van het gerezen geschil moet worden opgemerkt dat de gegevens die in dit stadium van het onderzoek van de zaak zijn verzameld, bevestigen dat: (1) het tijdstip en de plaats van levering van beide aan de orde zijnde goederen (een gedeelte van het perceel grond en een gedeelte van de woning daarop) samenvielen; (2) de goederen door dezelfde koper zijn aangekocht; en (3) de levering van die goederen is geformaliseerd in een (notariële) verkoopovereenkomst. Verzoekster was op het tijdstip van het aangaan van de

[REDACTED]

handeling dus reeds op de hoogte van de totale tegenprestatie die zij voor die leveringen zou ontvangen.

- 33 Daarentegen zijn, zoals opgemerkt door de commissie voor fiscale geschillen en vastgesteld door de Vilniaus apygardos administracinis teismas, in de onderhavige zaak twee goederen geleverd en bijgevolg hebben de autoriteiten die het fiscale geschil hebben onderzocht in wezen vastgesteld dat de levering van het goed waarvan het bedrag het in nationaal recht ter uitvoering van artikel 287 van de btw-richtlijn vastgestelde plafond (volume van de activiteiten) niet heeft overschreden, binnen de werkingssfeer van de regeling van de artikelen 282 tot en met 292 van de btw-richtlijn viel. De kamer merkt op dat, indien de levering van elk van de aan de orde zijnde goederen (een gedeelte van het perceel grond en een gedeelte van de woning) afzonderlijk voor belastingdoeleinden wordt beoordeeld overeenkomstig het nationaal recht, er geen btw verschuldigd zou zijn over het bedrag van het goed dat het jaarlijkse (laatste twaalf kalendermaanden) omzetplafond (volume van de activiteiten) in kwestie niet overschrijdt.
- 34 Indien het, zoals in de onderhavige zaak, verzoekster wordt verboden om (zelfs in de in punt 32 van de onderhavige beslissing beschreven omstandigheden) voor een deel van de goederen gebruik te maken van de betrokken belastingvrijstelling, zou dit een niet-gelijkwaardige beoordeling opleveren (verzoekster zou worden benadeeld) ten opzichte van een belastingplichtige die van de vrijstelling gebruikmaakt en die het in artikel 287 van de btw-richtlijn vastgestelde jaarlijkse omzetplafond (volume van de activiteiten) overschrijdt met daaropvolgende (latere) handelingen in plaats van met de oorspronkelijke handelingen. In een dergelijk geval zou die persoon immers verplicht zijn om onder meer alleen over de daaropvolgende (latere) handelingen btw te berekenen en te voldoen, ook al zou zijn situatie, wat de in de artikelen 287 en 288 van de btw-richtlijn bedoelde totale jaaromzet betreft, objectief niet verschillen van die van verzoekster.

Verzoek om een prejudiciële beslissing

- 35 De Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas is de rechter in laatste aanleg voor bestuursrechtelijke zaken [*omissis*]. Wanneer zich een kwestie van uitlegging stelt met betrekking tot wetgevingsmaatregelen die door de instellingen van de Europese Unie zijn vastgesteld en deze kwestie moet worden onderzocht met het oog op een uitspraak in de zaak, moet deze rechter het Hof dus om een prejudiciële beslissing verzoeken [artikel 267, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en artikel 40¹ van de Lietuvos Respublikos teismų įstatymas (Litouwse wet inzake de rechtbanken)].

[Or. 6]

- 36 Teneinde de twijfels weg te nemen die zijn gerezen met betrekking tot de uitlegging en toepassing van de Unierechtelijke bepalingen die relevant zijn voor de aan de orde zijnde rechtsbetrekkingen, is het gezien deze omstandigheden

passend het Hof te verzoeken de artikelen 282 tot en met 292 van de btw-richtlijn uit te leggen in de context van de in deze zaak spelende kwesties.

- 37 Het zou voor deze zaak van cruciaal belang zijn dat de in het dictum van de onderhavige beslissing gestelde en aan het Hof voorgelegde vraag wordt beantwoord, omdat daarmee de nationale wettelijke bepalingen kunnen worden uitgelegd en toegepast op de aan de orde zijnde rechtsbetrekkingen, zonder afbreuk te doen aan de effectiviteit van het Unierecht, teneinde de verplichtingen van verzoekster met betrekking tot de btw op de levering(en) van de aan de orde zijnde goederen vast te stellen.

De kamer van de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas, in het licht van de bovenstaande overwegingen [*omissis*] [verwijzing naar wetgeving],

beslist hierbij het volgende:

[*omissis*] [procedurele kwestie]

Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag: Moeten de artikelen 282 tot en met 292 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde aldus worden uitgelegd dat in omstandigheden als die in de onderhavige zaak, waarin twee goederen door middel van dezelfde handeling worden geleverd, maar het in artikel 287 van richtlijn 2006/112/EG (en in de overeenkomstige bepaling van het nationale recht) vastgestelde jaarlijkse omzetplafond (volume van de activiteiten) enkel door de levering van een van deze goederen wordt overschreden, de belastingplichtige (de leverancier) verplicht is om onder meer de belasting over de toegevoegde waarde te berekenen en te voldoen (1) over het gehele bedrag van de handeling (over het bedrag van de levering van beide goederen) dan wel (2) enkel over het deel van de handeling dat het voornoemde plafond (volume van de activiteit) heeft overschreden (over het bedrag van de levering van een van de goederen)?

[*omissis*]

[procedurele kwesties en namen van de rechters]